

Зречення - Джерело

Написав Ірина Косарук
Вівторок, 09 червня 2015, 13:12

"Поправді кажу тобі, що сьогодні, цієї ось ночі,
перше ніж заспіває півень двічі, - відречешся ти
тричі від Мене!" (Єв. Марка 14:30)

"Кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас
від усякого гріха." (1 Ів. 1:7)

"Настане час, ви всі Мене залишите..."
В Петра перевернулось щось в душі.
"О, Господи! Я все з Тобою витерплю,
З Тобою і на смерть готовий йти!"

Ісус все знав. Усе, що мало статися.
"О Петре, Петре! Мить прийде сумна,
Коли від Мене будеш відрікатися,
І плакатиме з розпачу душа.

Почуєш: півень заспіває. Після зречення."
"О, Господи! Щось дивне кажеш Ти.
Невже на це душа моя приречена?
Невже не зможу я перемогти?"

...Минали дні, і швидко все мінялося:
Учителя схопили вояки,
Від страху учні всі порозбігалися,
Хоч ще недавно з Господом були.

Петро не розумів, що відбувається,
Страх невимовний охопив єство.
Й не зоглядівсь, як втретє відрікається,
Сказавши: "Ні, не знаю я Його."

Співає півень... Й погляди зустрілися...
Петро згадав, як в груди бив себе.
Ісуса очі сумно так дивилися.
"О, Господи, прости, прости мене!"

Біг, спотикався й падав, мов поранений,
Не бачив світу білого від сліз.
Душа боліла, наче гілка зламана,
Хтось ніби їй нагадував: "Молись..."

Зречення - Джерело

Написав Ірина Косарук
Вівторок, 09 червня 2015, 13:12

Скінчилось все. У гробі тіло вчителя.
Рибалити, як завжди, йшов Петро.
Він так хотів ще раз з Христом зустрітися,
Й переконатись, що простив його.

...Порожній гріб, і камінь геть відвалений.
Від подиву Петро, немов німий.
О, дивна мить! І радістю сповнялося
Усе єство. Це правда: Він живий!

Та як же в очі Господа дивитися,
Коли тягар вини душу гнітить?
Це важко, та він мусить з Ним зустрітися,
І прощення, і прощення просить.

...Світанок. Сонце над землею піднімалося,
Торкаючись промінням хвиль морських.
Ісус та учні знову зустрічалися.
О, мить блаженна! Він таки живий!

Петро мовчав. Не міг сказати й слова.
Переповняли серце почуття.
"Чи любиш ти Мене?" - Ісус промовив.
"Ти знаєш, Господи, тебе кохаю я."

"Паси Моїх овець!" - дав повеління.
"Чи ж то мені, - подумав, - кажеш Ти?
Пасти овець - це не просте служіння.
Чи зможу я Тебе не підвести?"

Так тричі до Петра Ісус промовив.
І зрозумів Петро: Господь простив.
Знов серце наповнялося любов'ю,
І стало легко. Зник тягар провин.

Життя дорога нелегка й терниста.
Буває так: лиш в сторону зійдем,
І можемо так само відректися
Від Бога, хоч і в груди себе б'єм.

Зрікаємось в словах, чи то на ділі...
Як добре, коли каємось в ту ж мить,
І спішимо до Господа в надії,
Що Він усі провини нам простить.

Зречення - Джерело

Написав Ірина Косарук
Вівторок, 09 червня 2015, 13:12

Христос обійме з ніжною любов'ю,
Й Своєю Кров'ю змиє кожен гріх,
Триматиме тебе в міцних долонях,
Щоб ти не впав в дорозі, не знеміг.

"Чи любиш ти Мене?"-тихо питає.
Він бачить серце щире і просте,
Яке взаємністю Йому відповідає.
Господь до нього завжди підійде.

"Паси овець,"-почуєш повеління.
Забувши все, вперед сміливо йди!
Господь дасть сили й здібності в служінні,
Щоб ти приніс найкращі плоди.